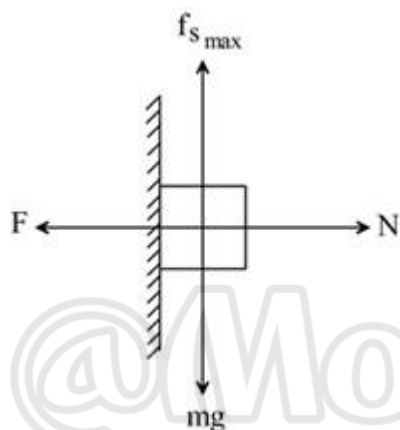

گزینه ۱

۱

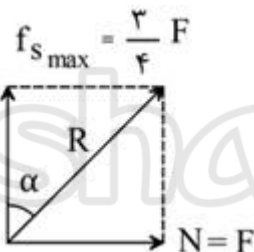
ابتدا نیروهای وارد بر جسم را رسم می‌کنیم.
چون در تعادل است:

$$\Sigma F_x = 0 \Rightarrow F = N$$

$$\Sigma F_y = 0 \Rightarrow mg = f_{s \max} = \mu_s \cdot N = \frac{3}{4} \times F$$

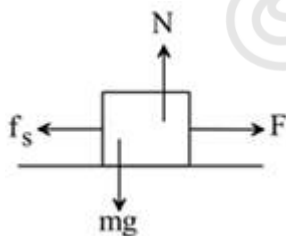
نیروی سطح، برآیند N و $f_{s \max}$ است.

$$\tan \alpha = \frac{N}{f_{s \max}} = \frac{F}{\frac{3}{4}F} = \frac{4}{3} \Rightarrow \alpha = 53^\circ$$

گزینه ۲

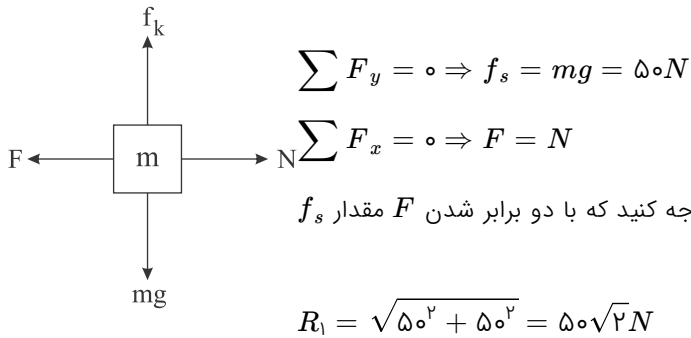
۲

$$f_{s \max} = N\mu_s = mg\mu_s = 50 \times 0.4 = 20N$$

$$F < f_{s \max} \Rightarrow \text{جسم حرکت نمی‌کند} \Rightarrow F - f_s = 0 \Rightarrow f_s = 25N$$

$$R = \sqrt{N^2 + f_s^2} = \sqrt{25^2 + 50^2} = 25\sqrt{5}N$$

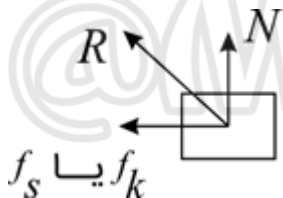

اندازه نیرویی که دیوار بر وزنه وارد می‌کند $R = \sqrt{N^2 + f_s^2}$ است. توجه کنید که با دو برابر شدن مقدار f_s عوض نمی‌شود ولی N و $f_{s \max}$ دو برابر می‌شوند.

$$R_1 = \sqrt{50^2 + 50^2} = 50\sqrt{2}N$$

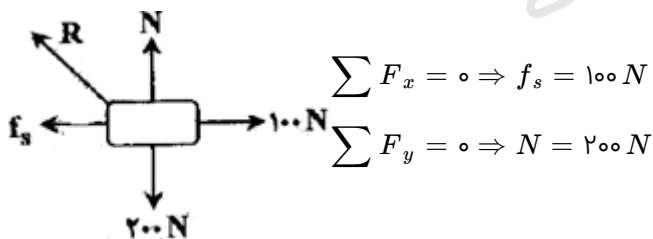
$$R_2 = \sqrt{50^2 + 100^2} = 50\sqrt{5}N$$

$$\frac{R_2}{R_1} = \frac{50\sqrt{5}}{50\sqrt{2}} = \frac{\sqrt{10}}{2}$$

گزینه‌های ۱ و ۲ لزوماً درست نیستند، با توجه به عکس‌العمل سطح حتماً جسم دارای اصطکاک است، پس گزینه ۴ درست است.

وقتی جسم ساکن است، برآیند نیروهای وارد بر آن صفر است. پس داریم:

بزرگی نیروی عکس‌العمل سطح (\vec{R})، از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$|\vec{R}| = \sqrt{f_s^2 + N^2} = \sqrt{100^2 + 200^2} = 100\sqrt{5}N$$

بزرگی نیروی کشش فنر را حساب می‌کنیم.
شتاب روبه بالا است، پس:

$$T - mg = ma \Rightarrow T = m(g + a) = 1(10 + 2)N = 12N$$

$$T = k\Delta\ell \Rightarrow 12 = 100\Delta\ell \Rightarrow \Delta\ell = \frac{12}{100}m = 12cm$$

$$L_2 - L_1 = 12 \Rightarrow L_2 = L_1 + 12 = 20 + 12 = 32 \Rightarrow L_2 = 32cm$$

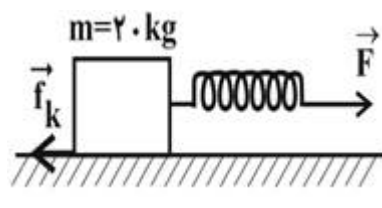
تغییر نیروی کشش فنر متناسب با تغییر طول آن است. نیروی فنر در این حالت هم‌اندازه با وزن جسم است.

$$F = k(l - l_0) \Rightarrow \Delta F = k\Delta l \Rightarrow (m_2 - m_1)g = k(l_2 - l_1)$$

$$\Rightarrow \Delta mg = k\Delta l \xrightarrow[g=10\text{ N/kg}, \Delta m=500-400=100\text{ g}=0.1\text{ kg}]{\Delta l=20-15=5\text{ cm}=0.05\text{ m}}$$

$$0.1 \times 10 = k \times 0.05 \Rightarrow k = 20\text{ N/m}$$

باتوجه به شکل زیر، ابتدا اندازه نیروی اصطکاک جنبشی را حساب می‌کنیم و سپس قانون دوم نیوتن را برای جسم می‌نویسیم و شتاب حرکت آن را به دست می‌آوریم. دقت کنید، همان نیروی کشسانی فنر ($F = k\Delta L$) است.

$$f_k = \mu_k N \xrightarrow{N=mg} f_k = \mu_k mg$$

$$\xrightarrow[g=10\text{ N/kg}]{\mu_k=0.1, m=2\text{ kg}} f_k = 0.1 \times 2 \times 10 = 2\text{ N}$$

$$\sum F = ma \Rightarrow k\Delta l - f_k = ma \xrightarrow[k=100\text{ N/m}, \Delta l=0.4\text{ m}]{} 100 \times 0.4 - 2 = 2a \Rightarrow a = 1\text{ m/s}^2$$

با استفاده از قانون دوم نیوتن در هر مرحله داریم:

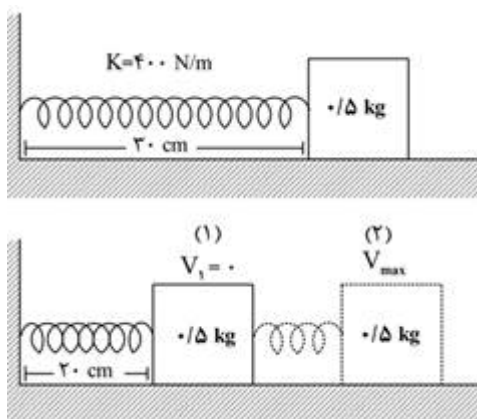
$$mg - T_1 = ma_1 \Rightarrow T_1 = m(g - a_1) \Rightarrow k(l_1 - l_0) = m(g - a_1) \quad (1)$$

$$T_2 - mg = ma_2 \Rightarrow T_2 = m(g + a_2) \Rightarrow k(l_2 - l_0) = m(g + a_2) \quad (2)$$

$$\xrightarrow[a_1=a_2=a]{(1), (2)} k(l_2 - l_0) - k(l_1 - l_0) = m(g + a) - m(g - a) \Rightarrow k(l_2 - l_0) = 2ma$$

$$\Rightarrow k = \frac{2ma}{(l_2 - l_0)} = \frac{2 \times 2 \times 2}{(16 - 14) \times 10^{-2}} \Rightarrow k = 400\text{ N/m}$$

لحظه جدا شدن از فنر، سرعت وزنه، بیشینه است؛ بنابراین طبق قانون پایستگی انرژی داریم:

$$E_1 = E_2 \Rightarrow U_1 = K_2 \Rightarrow \frac{1}{2}k\Delta x^2 = \frac{1}{2}mv^2$$

$$\Rightarrow 400 \times (0.03 - 0.02)^2 = 0.5 \times v^2 \Rightarrow v = \frac{1}{\sqrt{2}}v^2$$

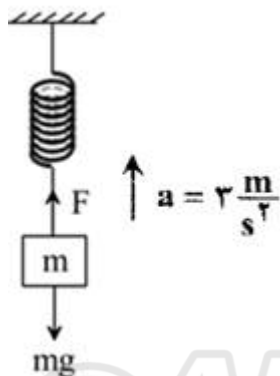
$$\Rightarrow v = 2\sqrt{2}\text{ m/s} \Rightarrow v_{\max} = 2\sqrt{2}\text{ m/s}$$

$$\Sigma F_y = 0 \Rightarrow N = mg \Rightarrow N = 100N$$

$$\Sigma F_x = 0 \Rightarrow F - f_k = 0 \Rightarrow F = \mu_k mg = 0.25 \times 100 = 25N$$

$$F = k\Delta\ell \Rightarrow 25 = k \times 0.1 \Rightarrow k = 250N/m$$

چون حرکت کندشونده و رو به پایین است، پس شتاب به سمت بالا است.

$$F - mg = ma \Rightarrow k\Delta x - mg = ma$$

$$\Rightarrow 100 \times \frac{13}{100} - 10m = 3m$$

$$\Rightarrow 13 = 13m \Rightarrow m = 1kg$$

$$\frac{k_{فر} = 100N/m, q_1 = 2 \times 10^{-9}C, q_2 = 5 \times 10^{-9}C}{k = 9 \times 10^9 N.m^2/C^2, r = 3 \times 10^{-2}m} \rightarrow$$

$$100\Delta l = 9 \times 10^9 \times \frac{2 \times 10^{-9} \times 5 \times 10^{-9}}{9 \times 10^{-4}} \Rightarrow 100\Delta l = 1$$

$$\Rightarrow \Delta l = 0.01m \Rightarrow \Delta l = 1cm$$

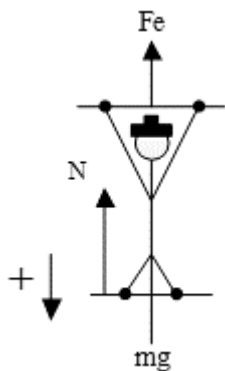
نیروهای وارد بر شخص را مشخص می‌کنیم، شخص فنر را به سمت پایین می‌کشد، بنابراین مطابق قانون سوم نیوتن عکس‌العمل این نیرو به شخص و به سمت بالا وارد می‌شود.

$$F_e = k\Delta x \xrightarrow{\Delta x = 15cm = 0.15m, k = 500N/m} F_e = 500 \times 0.15 = 75N$$

با در نظر گرفتن جهت مثبت حرکت به سمت پایین، با نوشتن قانون دوم نیوتن خواهیم داشت:

$$\Sigma F = ma \Rightarrow mg - N - F_e = ma$$

$$\Rightarrow 600 - N - 75 = 60 \times 2 \Rightarrow N = 405N$$

گزینه ۲

۱۵

اگر کشش نخ‌های بسته شده به W را از راست به چپ با T_1 و T_2 و T_3 نشان دهیم، خواهیم داشت:

$$W = T_1 + T_2 + T_3$$

از اولین قرقه می‌توانیم نتیجه بگیریم که: $T_1 = F$

از قرقه دوم می‌توانیم نتیجه بگیریم که: $T_2 = T_1 + F \Rightarrow T_2 = 2F$

از قرقه سوم می‌توانیم نتیجه بگیریم که: $T_3 = 2T_2 \Rightarrow T_3 = 2(2F) = 4F$

حال اگر T_1 و T_2 و T_3 را در رابطه $W = T_1 + T_2 + T_3$ جایگزین کنیم، خواهیم داشت:

$$W = F + 2F + 4F = 7F$$

$$\Rightarrow 280 = 7F \Rightarrow F = \frac{280}{7} = 40N$$

گزینه ۳

۱۶

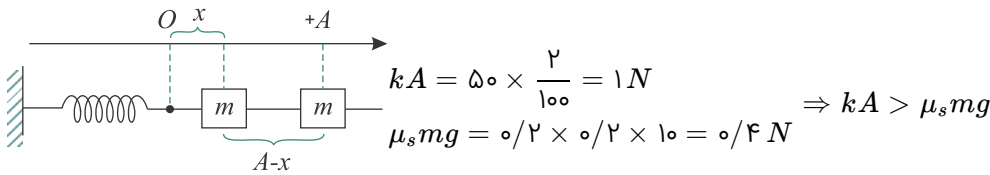
$$P_1 = P_0 \Rightarrow P_1 = 10^5 Pa$$

$$P_2 = P_0 + \frac{F}{A} = P_0 + \frac{k\Delta\ell}{A} = 10^5 + \frac{1000 \times 0.1}{2 \times 10^{-3}} = 1/5 \times 10^5 Pa$$

$$\frac{P_1 V_1}{T_1} = \frac{P_2 V_2}{T_2} \Rightarrow \frac{10^5 \times 50 A}{400} = \frac{1/5 \times 10^5 \times 60 A}{T_2} \Rightarrow T_2 = \frac{1/5 \times 400 \times 60}{50} = 720 K$$

$$\Delta\theta = \Delta T = 720 - 400 = 320^\circ C$$

وقتی وزنه را 2 cm از وضع تعادل آن منحرف می‌کنیم، نیرویی که فنر به وزنه وارد می‌کند از بیشینه نیروی اصطکاک ایستایی وزنه با سطح بیشتر است ($kA > \mu_s mg$) بنابراین وزنه شروع به حرکت می‌کند.

در لحظه‌ای که سرعت وزنه بیشینه مقدار خود را دارد، انرژی جنبشی وزنه بیشینه است. مطابق اصل پایستگی انرژی داریم:

$$|W_f| = mg\mu_k(A - x), \quad U_{\text{فنر}} = \frac{1}{2}kx^2$$

$$E_1 = E_2 \Rightarrow \frac{1}{2}kA^2 = |W_f| + U_{\text{فنر}} + K_{\text{وزنه}}$$

$$\Rightarrow \frac{1}{2}kA^2 = mg\mu_k(A - x) + \frac{1}{2}kx^2 + K_{\text{وزنه}}$$

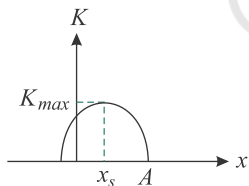
$$\Rightarrow K_{\text{وزنه}} = -\frac{1}{2}kx^2 + mg\mu_k x - mg\mu_k A + \frac{1}{2}kA^2$$

مطابق رابطه بالا انرژی جنبشی وزنه یک تابع سهمی بر حسب فاصله وزنه از لحظه تعادل است که یک سهمی با تفرع رو به پایین است. در سهمی‌ها $(y = ax^2 + bx + c)$ ، مؤلفه \times رأس سهمی برابر با $x_s = \frac{-b}{2a}$ است.

$$x_s = \frac{-mg\mu_k}{-k} = \frac{mg\mu_k}{k} \xrightarrow[m=200\text{ g}=0.2\text{ kg}]{k=50\text{ N/m}} x_s = \frac{0.2 \times 10 \times 0.2}{50} = \frac{0.4}{50} = \frac{2}{250} = 0.008\text{ m} = 0.8\text{ cm}$$

بنابراین جابه‌جایی وزنه از لحظه رها شدن تا رسیدن به بیشینه سرعت برابر است با:

$$\Delta x = A - x_s = 2 - 0.8 = 1.2\text{ cm}$$

ابتدا نیروهای وارد بر وزنه را رسم نموده و بزرگی نیروی کشسانی فنر را حساب می‌کنیم. دقت کنید که چون $mg > F$ است، فنر کشیده می‌شود.

$$F_e + F = mg \xrightarrow[g=10\text{ N/kg}]{F=15\text{ N}, m=2\text{ kg}} F_e + 15 = 20\text{ N} \Rightarrow F_e = 5\text{ N}$$

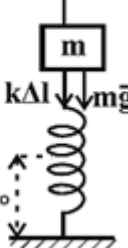
اکنون تغییر طول فنر را حساب می‌کنیم و سپس طول فنر را در حالت تعادل به دست می‌آوریم:

$$F_e = k\Delta x \xrightarrow[F_e=5\text{ N}]{k=100\text{ N/m}} 5 = 100\Delta x \Rightarrow \Delta x = 0.05\text{ m} \Rightarrow \Delta x = 5\text{ cm}$$

$$\Delta x = x_2 - x_1 \Rightarrow 5 = x_2 - 20 \Rightarrow x_2 = 25\text{ cm}$$

باید توجه داشت که قرقره ثابت نقش تغییر جهت نیرو را اجرا کرده و نیازی به تجزیه نیرو برای حل مسئله نیست. باتوجه به اینکه دستگاه در حال تعادل است طبق شکل می‌توان نوشت:

$$F = k\Delta l + mg \Rightarrow 50 = 100\Delta l + 3 \times 10 \Rightarrow 50 = 100\Delta l + 30$$

$$\Rightarrow 20 = 100\Delta l \Rightarrow \Delta l = \frac{1}{5}m \Rightarrow \Delta = 20 \text{ cm}$$

طول عادی فنر x_0

$$\Sigma F = ma \Rightarrow F - (m + m')g = (m + m')a$$

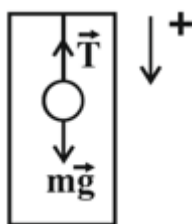
$$\Rightarrow 125 - (9 + 1) \times 10 = (9 + 1)a \Rightarrow a = 2/5 \text{ m/s}^2$$

حال قانون دوم نیوتن را برای قطعه طناب ۳۰ سانتی‌متری می‌نویسیم. باتوجه به یکنواخت بودن طناب، جرم این قطعه $\frac{3}{5}$ جرم طناب است.

$$F - \frac{3}{5} \times 10 - T_A = \frac{3}{5} \times 2/5 \Rightarrow T_A = 117/5 \text{ N}$$

برای هریک از گزینه‌ها نیروی کشش نخ را با استفاده از قانون دوم نیوتن، به دست می‌آوریم و با حداکثر مقدار نیروی کشش قابل تحمل نخ مقایسه می‌کنیم، داریم:

جهت شتاب به سمت پایین است \Rightarrow حرکت تندشونده به سمت پایین یا کندشونده به سمت بالا

$$\Rightarrow mg - T = ma$$

$$\Rightarrow T = m(g - a) \Rightarrow \begin{cases} \text{گزینه ۳: } a = 1 \text{ m/s}^2 \Rightarrow T = 0.2(10 - 1) = 1.8 \text{ N} \xrightarrow{T_{\max}=1\text{N}} T > T_{\max} \Rightarrow \text{نخ پاره می‌شود} \\ \text{گزینه ۲: } a = 6 \text{ m/s}^2 \Rightarrow T = 0.2(10 - 6) = 0.8 \text{ N} \xrightarrow{T_{\max}=1\text{N}} T < T_{\max} \Rightarrow \text{نخ پاره نمی‌شود} \end{cases}$$

جهت شتاب به سمت بالا است \Rightarrow حرکت تندشونده به سمت بالا یا کندشونده به سمت پایین

$$\Rightarrow T - mg = ma$$

$$\Rightarrow T = m(g + a) \Rightarrow \begin{cases} \text{گزینه ۱: } a = 1 \text{ m/s}^2 \Rightarrow T = 0.2(10 + 1) = 2.2 \text{ N} \xrightarrow{T_{\max}=1\text{N}} T > T_{\max} \Rightarrow \text{نخ پاره می‌شود} \\ \text{گزینه ۴: } a = 2 \text{ m/s}^2 \Rightarrow T = 0.2(10 + 2) = 2.4 \text{ N} \xrightarrow{T_{\max}=1\text{N}} T > T_{\max} \Rightarrow \text{نخ پاره می‌شود} \end{cases}$$

گام اول

الف) سطح افقی بدون اصطکاک است. $f_k = 0 \leftarrow$

ب) نیرویی که از طرف وزنه ۵ کیلوگرمی بر وزنه ۳ کیلوگرمی وارد می‌شود چند نیوتن است؟ $F_{5,3} = ? \leftarrow$

گام دوم

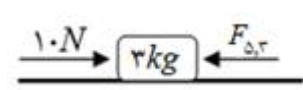
ابتدا شتاب سیستم را تعیین می‌کنیم. بر دو جسم ۳ و ۵ کیلوگرمی دنیروی ۱۰ نیوتنی در یک‌سو وارد می‌شود که برآیند آن‌ها ۲۰ نیوتن است. بنابر قانون دوم نیوتن داریم:

$$\sum F = ma \Rightarrow 20 = (3 + 5)a \Rightarrow a = 2/5 m/s^2$$

بنابراین شتاب هرکدام از وزنه‌ها برابر با $2/5 m/s^2$ است.

از طرفی بر جسم ۳ کیلوگرمی دنیروی وارد می‌شود، یکی نیرویی که جرم $5kg$ بر $3kg$ وارد می‌کند و دیگری نیروی $10N$ که خلاف جهت هم هستند. با توجه به قانون دوم نیوتن نیروی وارد بر جسم از طرف جسم ۵ کیلوگرمی را به دست می‌آوریم:

$$\begin{cases} \sum F = ma \\ F = 10 - N \end{cases} \Rightarrow 10 - N = 3 \times 2/5 \Rightarrow N = 2/5 N$$

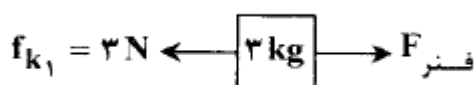
اصطکاک بین دو جسم به ترتیب برابر است با:

$$\begin{aligned} 0/1 \times 30 &= 3N \\ 0/1 \times 20 &= 2N \end{aligned}$$

برای محاسبه شتاب کل دستگاه:

$$F - f_{k1} - f_{k2} = (m_1 + m_2)a \Rightarrow 10 - 3 - 2 = (3 + 2)a \Rightarrow 5 = 5a \Rightarrow a = 1 m/s^2$$

حال برای جسم ۳ کیلوگرمی داریم:

$$f_{k1} = 3N \leftarrow \boxed{3kg} \rightarrow F_{\text{فنر}}$$

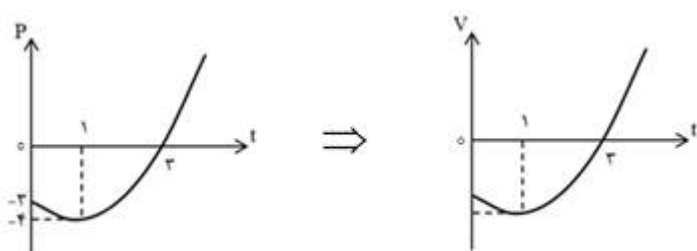
$$F_{\text{فنر}} - f_{k1} = ma \Rightarrow F_{\text{فنر}} - 3 = 3 \times 1$$

$$\Rightarrow F_{\text{فنر}} = 6N = k\Delta\ell = 100\Delta\ell \Rightarrow \Delta\ell = \frac{6}{100}m = 6cm$$

با توجه به رابطه $\vec{P} = m\vec{v}$ تکانه هم‌جهت و متناسب با سرعت است. بنابراین شکل کلی نمودارشان، همانند یکدیگر است. پس نمودار سرعت زمان آن به صورت زیر است:

p	-۴	۰	-۳
t	۱	۳	۰

$$P = t^2 - 2t - 3 \Rightarrow P' = 2t - 2 \Rightarrow t = 1s \text{ راس سهمی}$$

با توجه به نمودار سرعت زمان حرکت از لحظه $t = 0$ تا $t = 3s$ ، ابتدا تند شونده و سپس کند شونده است.

گام اول

الف) یک جسم $400g$ گرمی $\leftarrow m = 400g = 0.4kg$
 ب) در لحظه $t = 2s$ اندازه سرعت جسم چند متر بر ثانیه است؟ $\leftarrow v(t=2)?$

گام دوم

با توجه به رابطه $\vec{P} = m\vec{v}$ ، ابتدا در لحظه $t = 2s$ بردار سرعت و سپس اندازه آن را محاسبه می‌کنیم:

$$\vec{P} = 6t\vec{i} + 4t^2\vec{j} \xrightarrow{t=2s} \vec{P} = 12\vec{i} + 16\vec{j} \xrightarrow{\vec{p}=m\vec{v}} 12\vec{i} + 16\vec{j} = 0.4 \times \vec{v}$$

$$\Rightarrow \vec{v} = 30\vec{i} + 40\vec{j} \Rightarrow |\vec{v}| = \sqrt{(30)^2 + (40)^2} = 50 m/s$$

الف) جرم جسمی $2kg \leftarrow m = 2kg$

ب) سرعت آن به اندازه $\lambda m/s$ افزایش یابد. $\leftarrow v_2 = v_1 + \lambda$

ج) انرژی جنبشی آن ۴ برابر می شود $\leftarrow K_2 = 4K_1$

ابتدا با استفاده از نسبت $\frac{K_2}{K_1} = 4$ سرعت اولیه را حساب کرده و در نهایت طبق رابطه $P = mv$ ، تکانه جسم را قبل از افزایش سرعت می یابیم:

$$\frac{K_2}{K_1} = 4 \Rightarrow \frac{\frac{1}{2}mv_2^2}{\frac{1}{2}mv_1^2} = 4 \Rightarrow \left(\frac{v_1 + \lambda}{v_1}\right)^2 = 4$$

$$\Rightarrow \frac{v_1 + \lambda}{v_1} = 2 \Rightarrow v_1 = \lambda m/s$$

$$P_1 = mv_1 = 2 \times \lambda = 16 kg.m/s$$

سطح زیر نمودار نیرو- زمان برابر حاصل ضرب جرم جسم در تغییرات سرعت آن است.

$$F \cdot \Delta t = m \Delta v \Rightarrow S_1 + S_2 = m \Delta v$$

$$0/5 \times 20 + 0/5 \times 10 = 2(v - 0) \Rightarrow v = 7/5 m/s$$

ابتدا بردار تکانه جسم را در لحظه $t = 0/4s$ ، تعیین می کنیم.

$$t = 0/4s \Rightarrow \vec{P} = 3(0/4)\vec{i} + 10(0/4)^2\vec{j} = 1/2\vec{i} + 1/6\vec{j} (kg.m/s)$$

حال باتوجه به تعریف تکانه، مؤلفه های سرعت را به دست می آوریم.

$$P_x = mv_x \Rightarrow 1/2 = 0/2v_x \Rightarrow v_x = 5m/s$$

$$P_y = mv_y \Rightarrow 1/6 = 0/2v_y \Rightarrow v_y = 1m/s$$

$$\Rightarrow v = \sqrt{v_x^2 + v_y^2} = \sqrt{5^2 + 1^2} = 10m/s$$

با استفاده از روابط انرژی جنبشی و تکانه می توان نوشت:

$$\begin{cases} K = \frac{1}{2}mv^2 \\ P = mv \end{cases} \Rightarrow K = \frac{P^2}{2m} \Rightarrow \frac{K_1}{K_2} = \left(\frac{P_1}{P_2}\right)^2 \times \frac{m_2}{m_1}$$

$$\frac{m_1=2kg, m_2=10kg=0/1kg}{K_1=K_2} \rightarrow 1 = \left(\frac{P_1}{P_2}\right)^2 \times \frac{0/1}{40}$$

$$\Rightarrow \left(\frac{P_1}{P_2}\right)^2 = 400 \Rightarrow P_1 = 20P_2$$

می‌دانیم شیب خط مماس بر نمودار تکانه برحسب زمان در هر لحظه، اندازهٔ برآیند نیروی وارد بر جسم در آن لحظه را نشان می‌دهد ($\vec{F} = \frac{\Delta \vec{p}}{\Delta t}$)؛ بنابراین مطابق نمودار سؤال، از لحظهٔ $t_1 = 0$ تا $t_2 = 15 \text{ s}$ ، برآیند نیروهای وارد بر جسم ثابت و برابر با $F_1 = \frac{30 - 0}{15 - 0} = 2 \text{ N}$ و از لحظهٔ $t_2 = 15 \text{ s}$ تا لحظهٔ $t_3 = 20 \text{ s}$ برآیند نیروهای وارد بر جسم ثابت و برابر با $F_2 = \frac{0 - 30}{20 - 15} = -6 \text{ N}$ بوده است. چون از لحظهٔ $t_2 = 15 \text{ s}$ به بعد نیروی \vec{F} قطع شده است، بنابراین در راستای افق فقط نیروی اصطکاک جنبشی بر جسم اثر می‌کند که اندازهٔ آن برابر با $f_k = 6 \text{ N}$ است؛ بنابراین در بین لحظه‌های $t_1 = 0$ تا $t_2 = 15 \text{ s}$ می‌توان نوشت:

$$F - f_k = 2 \text{ N} \xrightarrow{f_k = 6 \text{ N}} F - 6 = 2 \Rightarrow F = 8 \text{ N}$$

باتوجه به اینکه آهنگ تغییر تکانهٔ یک جسم برابر با برآیند نیروهای وارد بر جسم است، می‌توان نوشت:

$$|\vec{F}| = \left| \frac{\Delta P}{\Delta t} \right| = \left| m \left(\frac{v - v_0}{\Delta t} \right) \right| \Rightarrow |\vec{F}| = \left| 0.8 \times \frac{(0 - 15)}{0.003} \right| \Rightarrow |\vec{F}| = 4000 \text{ N}$$

راه حل اول:

$$P_1 = mv_1 \Rightarrow 3 = 2v_1 \Rightarrow v_1 = \frac{3}{2} = 1.5 \text{ m/s}$$

$$P_2 = mv_2 \Rightarrow 0 = 2v_2 \Rightarrow v_2 = 0$$

$$\Delta v = v_2 - v_1 = 0 - 1.5 = -1.5 \text{ m/s}$$

راه حل دوم:

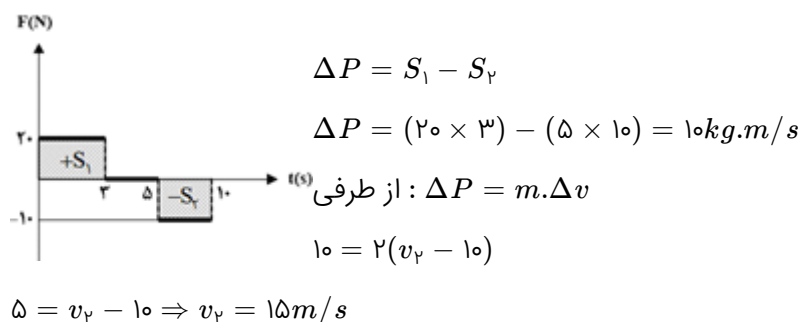
$$\Delta P = m\Delta v \Rightarrow 0 - 3 = 2(\Delta v)$$

$$\Delta v = -\frac{3}{2} = -1.5 \text{ m/s}$$

می‌دانیم که سطح محصور بین منحنی

$$F - t$$

و محور زمان معرف تغییرات تکانهٔ جسم است، بنابراین:

با استفاده از رابطه بین اندازه تکانه و انرژی جنبشی یک جسم، خواهیم داشت:

$$K = \frac{mv^2}{2} = \frac{m^2 v^2}{2m} = \frac{P^2}{2m} \Rightarrow \frac{K_2}{K_1} = \left(\frac{P_2}{P_1} \right)^2$$

$$\Rightarrow \frac{K_2}{K_1} = \left(\frac{P_1 + 0.5P_1}{P_1} \right)^2 = \left(\frac{1.5P_1}{P_1} \right)^2 = 1/44 \Rightarrow K_2 = 1/44 K_1$$

$$\text{درصد تغییر انرژی جنبشی} = \frac{\Delta K}{K_1} \times 100 = \frac{K_2 - K_1}{K_1} \times 100 = +\%44$$

از آنجایی که جسم از حال سکون شروع به حرکت کرده پس $\vec{P}_1 = 0$ است.
مطابق رابطه تغییرات تکانه و برآیند نیروهای وارد بر جسم، داریم:

$$\vec{F} = \frac{\Delta \vec{P}}{\Delta t} \Rightarrow \vec{F}_1 + \vec{F}_2 = \frac{\vec{P}_2 - \vec{P}_1}{\Delta t}$$

$$\frac{\vec{P}_1=0, \vec{P}_2=6\vec{i}-12\vec{j}(kg.m/s)}{\Delta t=3s, \vec{F}_1=7\vec{i}+10\vec{j}, \vec{F}_2=a\vec{i}+b\vec{j}} \Rightarrow (7+a)\vec{i} + (10+b)\vec{j} = \frac{6\vec{i}-12\vec{j}}{3}$$

$$\Rightarrow (7+a)\vec{i} + (10+b)\vec{j} = 2\vec{i} - 4\vec{j}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} 7+a = \frac{6}{3} = 2 \Rightarrow a = -5 \\ 10+b = -\frac{12}{3} = -4 \Rightarrow b = -14 \end{cases}$$

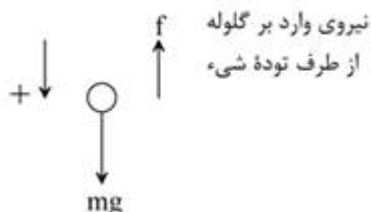
$$\Rightarrow a+b = -14-5 = -19$$

ابتدا سرعت گلوله در لحظه برخورد با توده شنی را به دست می‌آوریم. مطابق رابطه مستقل از زمان در حرکت با شتاب ثابت و با فرض کردن جهت مثبت حرکت به سمت پایین، داریم:

$$v^2 - v_0^2 = 2g\Delta y \xrightarrow{v_0=15m/s, \Delta y=20m, g=10m/s^2}$$

$$v^2 - 15^2 = 2 \times 10 \times 20 \Rightarrow v^2 = 625 \Rightarrow v = 25m/s$$

حین حرکت گلوله در توده شنی، دو نیروی وزن گلوله به سمت پایین و نیرویی که از طرف توده شنی به گلوله به سمت بالا وارد می‌شود، بر گلوله اثر می‌کنند.

باتوجه به رابطه نیرو و تغییرات تکانه داریم: (جهت مثبت حرکت را به سمت پایین در نظر می‌گیریم)

$$\vec{F} = \frac{\Delta \vec{P}}{\Delta t} \Rightarrow -\vec{f} + mg = \frac{m(v_2 - v_1)}{\Delta t} \xrightarrow{v_2=0, v_1=25m/s, m=200g=0.2kg, \Delta t=0.1s}$$

$$-\vec{f} + 0.2 \times 10 = \frac{0.2 \times (0 - 25)}{0.1} \Rightarrow \vec{f} = 52N$$

چون نمودار مکان - زمان متحرک به صورت خط راست است، بنابراین سرعت حرکت متحرک در تمامی لحظه‌ها ثابت است. بنابراین داریم:

$$v = \frac{\Delta x}{\Delta t} \Rightarrow v = \frac{2}{4} = \frac{1}{2} m/s$$

$$|\vec{P}| = m|\vec{v}| \xrightarrow{m=2kg, v=\frac{1}{2}m/s} P = 2 \times \frac{1}{2} = 1kg.m/s$$

ابتدا سرعت جسم را در لحظه‌های $t_1 = 0$ و $t_2 = 6s$ حساب می‌کنیم و سپس از قضیه کار و انرژی، کار برآیند نیروها را به دست می‌آوریم.

$$v_1 = \frac{P_1}{m} \xrightarrow{P_1=-20kg.m/s, m=2kg} v_1 = \frac{-20}{2} = -10m/s$$

$$v_2 = \frac{P_2}{m} \xrightarrow{P_2=20kg.m/s, m=2kg} v_2 = \frac{20}{2} = 10m/s$$

$$W_T = K_2 - K_1 \Rightarrow W_T = \frac{1}{2}m(v_2^2 - v_1^2)$$

$$\Rightarrow W_T = \frac{1}{2} \times 2 \times (10^2 - (-10)^2) = 0$$

$$\sum \vec{F} \cdot \Delta t = \Delta \vec{P} = m \cdot \Delta \vec{v}$$

$$(-3\vec{i} + 4\vec{j}) \times 4 = 2(\vec{v}_v - (10\vec{i} - 6\vec{j})) \Rightarrow -6\vec{i} + 16\vec{j} = \vec{v}_v - 10\vec{i} + 6\vec{j}$$

$$\vec{v}_v = 4\vec{i} + 10\vec{j} \Rightarrow |\vec{v}_v| = \sqrt{4^2 + 10^2} = 10.77 \text{ m/s}$$

برآیند نیروهای وارد بر جسم برابر وزن آن است، پس ثابت است.

$$\sum \vec{F} \cdot \Delta t = \Delta \vec{P} \Rightarrow \frac{|\Delta P_v|}{|\Delta P_h|} = \frac{\Delta t_v}{\Delta t_h} = \frac{2}{3}$$

@Moshaver_Free

کانال مشاوره فری

m یک کمیت اسکالر است؛ بنابراین از رابطه تکانه $(\vec{P} = m\vec{v})$ ، می‌توان دریافت که تغییرات تکانه، نشان‌دهنده تغییرات سرعت جسم است.

$$\vec{P} = 5\vec{i} + (-3t + 6)\vec{j} \Rightarrow \begin{cases} P_x = mv_x = 5 \Rightarrow \text{سرعت در راستای محور } x \text{ ثابت است} \\ P_y = mv_y = -3t + 6 \Rightarrow \text{حرکت با شتاب ثابت در راستای محور } y \end{cases}$$

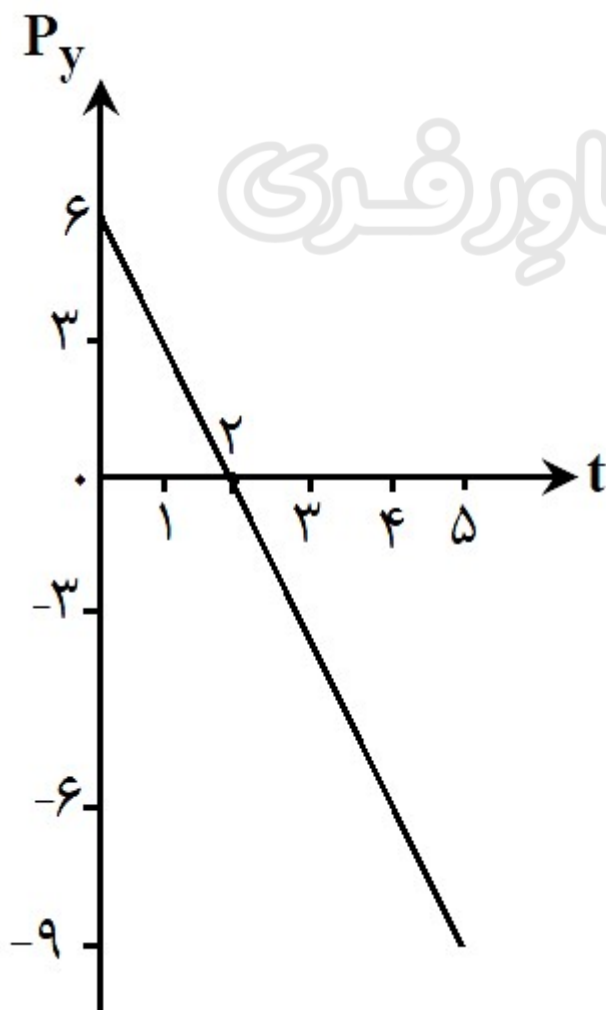
با تعیین علامت تکانه، نوع حرکت متحرک را به دست می‌آوریم. از طرفی چون سرعت در راستای محور x ثابت است، نوع حرکت و تغییرات سرعت را v_y تعیین می‌کند:

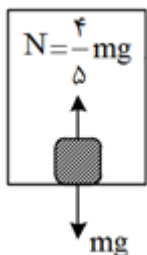
$$P_y = mv_y = -3t + 6 = 0 \Rightarrow t = 2s$$

t	۲	
v	+	-
a	-	-
حاصلضرب علامت‌های v و a	-	+
نوع حرکت	کندشونده	تندشونده

باتوجه به جدول تعیین علامت، حرکت متحرک ابتدا کندشونده و سپس تندشونده است.

روش دوم: می‌توانیم با رسم نمودار $P_y - t$ (که با توجه به اینکه m مقداری ثابت است، معادل نمودار $v_y - t$ است) در بازه زمانی $1s$ تا $5s$ نوع حرکت را بررسی کنیم. مطابق نمودار زیر مشاهده می‌کنیم در بازه زمانی $1s$ تا $2s$ ، اندازه‌ی سرعت متحرک در حال کاهش است پس در این بازه زمانی حرکت کندشونده می‌باشد. در بازه زمانی $2s$ تا $5s$ اندازه‌ی سرعت متحرک در حال افزایش است و در نتیجه حرکت تندشونده است.

$$F_{\text{برآیند}} = \frac{6}{5}mg - mg = \frac{1}{5}mg$$

$$\Delta P = F_{\text{برآیند}} \Delta t \Rightarrow \Delta P = \frac{1}{5}mg \times 5 = mg$$

نمودار $P - t$ یک سهمی است و باتوجه به تقارن سهمی، در $t = 2 \text{ s}$ اندازه تکانه $P = 1 \text{ kg.m/s}$ است و چون سهمی است، داریم:

$$P = at^2 + bt + P_0 = at^2 + bt + 1 \quad \begin{cases} \xrightarrow{t_1=1 \text{ s}} P_1 = 0 \Rightarrow a + b + 1 = 0 \\ \xrightarrow{t_2=2 \text{ s}} P_2 = 1 \text{ kg.m/s} \Rightarrow 4a + 2b + 1 = 1 \end{cases} \Rightarrow P = t^2 - 2t + 1$$

ثانیاً سوم حرکت، بازه زمانی بین لحظه‌های $t = 2 \text{ s}$ تا $t' = 3 \text{ s}$ است؛ بنابراین داریم:

$$P = mv \Rightarrow \Delta P = m\Delta v \Rightarrow \Delta v = \frac{1}{m}\Delta P = 2\Delta P$$

$$P = t^2 - 2t + 1 \Rightarrow \begin{cases} \xrightarrow{t=2 \text{ s}} P = 1 \text{ kg.m/s} \\ \xrightarrow{t=3 \text{ s}} P = 4 \text{ kg.m/s} \end{cases}$$

$$\Rightarrow \Delta v = 2\Delta P = 2(4 - 1) \Rightarrow \Delta v = 6 \text{ m/s}$$

اگر حجم سیاره، ۸ برابر حجم زمین باشد، می توان نتیجه گرفت که شعاع آن ۲ برابر شعاع زمین است و با توجه به رابطه $g = \frac{Gm}{R^2}$ می توان نتیجه گرفت که با دو برابر شدن شعاع، بزرگی شتاب گرانش $\frac{1}{4}$ برابر می شود.

اگر شتاب گرانش در سطح زمین برابر g_0 و در ارتفاع h از سطح زمین برابر g_h باشد، می توان نوشت:

$$\frac{g_h}{g_0} = \left(\frac{R_e}{R_e + h} \right)^2 \xrightarrow{g_h = \frac{1}{4}g_0, h = nR_e} \frac{1}{4} = \left(\frac{R_e}{R_e + nR_e} \right)^2$$

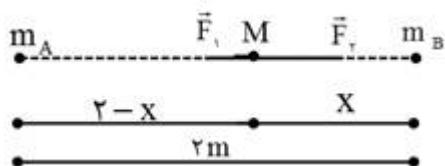
$$\Rightarrow \frac{1}{4} = \frac{1}{1+n} \Rightarrow n = 1$$

طبق رابطه $g = \frac{GM_e}{r^2}$ ، شتاب گرانش با مجذور r (فاصله از مرکز زمین) رابطه عکس دارد و می‌توان نوشت:

$$\frac{g_h}{g} = \left(\frac{R_e}{R_e + h}\right)^2 \xrightarrow[h=2R_e]{g=10m/s^2} \frac{g_h}{10} = \left(\frac{1}{3}\right)^2 \Rightarrow g_h = \frac{10}{9}m/s^2$$

$$W_h = mg_h \xrightarrow[g_h=\frac{10}{9}m/s^2]{m=72kg} W_h = 72 \times \frac{10}{9} = 80N$$

مطابق شکل زیر و با استفاده از قانون گرانش نیوتن، داریم:

$$F_1 = \frac{1}{3}F_2 \Rightarrow G \frac{m_A M}{(2-x)^2} = \frac{1}{3}G \frac{m_B M}{x^2} \Rightarrow \frac{m_A}{m_B} = \frac{1}{3} \left(\frac{2-x}{x}\right)^2$$

$$\xrightarrow{\frac{m_A}{m_B} = \frac{1}{3}} \frac{1}{3} = \frac{1}{3} \left(\frac{2-x}{x}\right)^2 \Rightarrow 2-x = 2x \Rightarrow x = \frac{2}{3}m = \frac{200}{3}cm$$

با استفاده از قانون گرانش نیوتن داریم:

$$F' = \frac{45}{100}F \Rightarrow G \frac{(m-x)(m+x)}{r^2} = \frac{45}{100}G \frac{m \times m}{r^2}$$

$$\Rightarrow (m^2 - x^2) = \frac{9}{4}m^2 \Rightarrow 4m^2 - 4x^2 = 9m^2 \Rightarrow m^2 = 4x^2 \Rightarrow x = \frac{m}{2}$$

بنابراین باید ۵۰٪ از جرم یکی کم کرده و به دیگری اضافه کنیم.

باتوجه به قانون گرانش نیوتن داریم:

$$F = G \frac{m \cdot M}{r^2}$$

چون جسم در حال تعادل است:

$$F_A = F_B \Rightarrow \frac{GmM_A}{r_A^2} = \frac{GmM_B}{r_B^2} \Rightarrow \frac{M_A}{r_A^2} = \frac{M_B}{r_B^2}$$

$$\frac{M_A}{4^2} = \frac{M_B}{9^2} \Rightarrow \frac{M_A}{M_B} = \left(\frac{4}{9}\right)^2 = \frac{16}{81}$$

(در تناسب هنگامی که واحدها یکسان هستند، نیازی به تبدیل واحدها نیست.)

باتوجه به رابطه نیروی گرانشی داریم:

$$\left. \begin{array}{l} W = G \frac{mMe}{R_e^2} : \text{روی سطح زمین} \\ W_h = G \frac{mMe}{(R_e + h)^2} : \text{در ارتفاع } h \end{array} \right\} \Rightarrow \frac{W}{W_h} = \left(\frac{R_e + h}{R_e}\right)^2 = \left(1 + \frac{h}{R_e}\right)^2 \Rightarrow \frac{W}{20} = (1 + 2)^2 \Rightarrow W = 20 \times 9 = 180 N$$

$$m_A = m_B = m$$

$$F_A = F_B \Rightarrow \frac{mv_A^2}{R_A} = \frac{mv_B^2}{R_B}$$

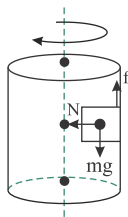
اگر به جای v_A ، $2v_A$ قرار دهیم، خواهیم داشت:

$$\frac{mv_A^2}{R_A} = \frac{mv_B^2}{4R_A}$$

طرفین را در R_A ضرب می‌کنیم.

$$mv_A^2 = \frac{1}{4}mv_B^2 \Rightarrow \frac{1}{4}mv_A^2 = \frac{1}{4}\left(\frac{1}{4}mv_B^2\right) \Rightarrow K_A = \frac{1}{4}K_B$$

ابتدا نیروهای وارد بر جسم را رسم می‌کنیم و سپس نیروی مرکزگرا را تعیین نموده و در آخر، شرط ساکن ماندن جسم را به کار برده و دوره چرخش را حساب می‌کنیم. مطابق شکل زیر، نیروی عمودی تکیه‌گاه (N)، نیروی مرکزگرا را تأمین می‌کند. از طرف دیگر شرط ساکن ماندن جسم نسبت به بدنه استوانه آن است که $f_{s \max} \geq mg$ باشد؛ بنابراین می‌توان نوشت:

$$f_{s \max} \geq mg \xrightarrow{f_{s \max} = \mu_s N} \mu_s N \geq mg$$

$$N = F_{\text{net}} = m \frac{v^2}{r} \rightarrow \mu_s m \frac{v^2}{r} \geq mg \Rightarrow \mu_s \frac{v^2}{r} \geq g \quad (1)$$

باتوجه به:

$$T = \frac{2\pi r}{v} \Rightarrow v = \frac{2\pi r}{T} \quad (2)$$

حال با جایگذاری رابطه (۲) در (۱) داریم:

$$\xrightarrow{(2), (1)} \mu_s r \times \frac{4\pi^2}{T^2} \geq g \xrightarrow{r = 0.3 \text{ m}, \mu_s = 0.3} \\ \frac{0.3 \times 0.3 \times 4 \times 10}{T^2} \geq 10 \Rightarrow T^2 \leq 0.36 \Rightarrow T \leq 0.6$$

بنابراین دوره نمی‌تواند از 0.6 s بیشتر شود؛ زیرا اگر $T > 0.6 \text{ s}$ شود، $f_{s \max} < mg$ خواهد شد و جسم سقوط می‌کند.

سرعت چرخش ماهواره از رابطه زیر به دست می‌آید:

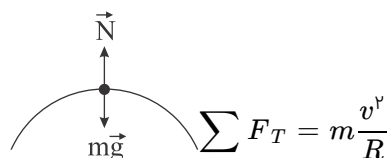
$$v = \sqrt{\frac{GM_e}{r}} \Rightarrow v \propto \frac{1}{\sqrt{r}}$$

چون شعاع مدار جدید، ۳۶ درصد کاهش یافته است؛ بنابراین داریم:

$$r_2 = r_1 - 0.36 r_1 = 0.64 r_1$$

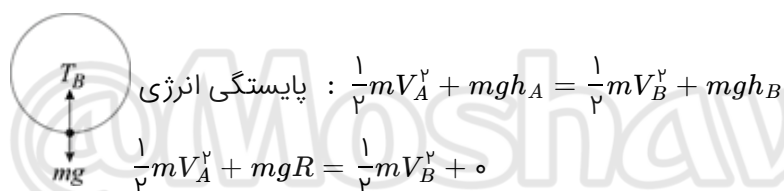
$$\frac{v_2}{v_1} = \sqrt{\frac{r_1}{r_2}} = \sqrt{\frac{r_1}{0.64 r_1}} \Rightarrow \frac{v_2}{v_1} = \sqrt{\frac{100}{64}} = \frac{10}{8} = \frac{5}{4} \Rightarrow \frac{v_2}{v_1} = 1.25$$

برآیند نیروهای وزن و نیروی عمودی سطح نیروی مرکزگرا را تأمین می‌کند.

$$mg - N = m \frac{v^2}{R} \xrightarrow[N=0]{\text{در آستانه جدا شدن از تپه}} mg = m \frac{v_{\max}^2}{R}$$

$$\Rightarrow v_{\max} = \sqrt{Rg} \Rightarrow v_{\max} = \sqrt{250 \times 10} \Rightarrow v_{\max} = 50 \text{ m/s}$$

$$V_A^2 + 2Rg = V_B^2 \Rightarrow 36 + 2 \times 2 \times 10 = V_B^2 \Rightarrow V_B^2 = 76$$

$$T_B - mg = \frac{mV_B^2}{R} \Rightarrow T_B - 5 = \frac{5 \times 76}{2} \Rightarrow T_B - 5 = 19 \Rightarrow T_B = 24 \text{ N}$$

گزینه ۱: نادرست، طبق رابطه $F = \frac{\Delta P}{\Delta t}$ اگر برآیند نیروها صفر باشد $\Delta P = 0$ می‌شود، در نتیجه $P_1 = P_2$ است. یعنی تکانه ثابت می‌ماند و ممکن است، صفر نباشد

گزینه ۲: نادرست، چون در حرکت دایره‌ای یکنواخت، بردار سرعت به علت تغییر جهت آن تغییر می‌کند، بنابراین حرکت، شتاب‌دار است، لذا بر جسم نیرو وارد می‌شود.

گزینه ۳: نادرست، اگرچه در حرکت دایره‌ای یکنواخت اندازه سرعت ثابت است، اما چون بردار سرعت تغییر می‌کند، الزاماً بر آن نیرو وارد می‌شود.

گزینه ۴: درست، در حرکت شتاب‌دار تند شونده بر روی خط راست، بردارهای سرعت و شتاب هم‌جهت‌اند، بنابراین چون همواره نیرو و شتاب هم‌جهت‌اند باید سرعت با نیرو نیز هم‌جهت باشند.

چون تسمه روی چرخ‌های A و B لغزش ندارد، بنابراین اندازه سرعت خطی هر نقطه از محیط دو چرخ الزاماً با هم مساوی است. در حرکت دایره‌ای یکنواخت چون جهت بردار سرعت عوض می‌شود، بنابراین این حرکت از نوع شتاب‌دار است. برای مقایسه اندازه شتاب جانب مرکز دو نقطه از محیط این چرخ‌ها، داریم:

$$a = \frac{v^2}{R} \xrightarrow{v_A=v_B} \frac{a_A}{a_B} = \frac{R_B}{R_A} \xrightarrow{R_B=2R_A} \frac{a_A}{a_B} = 2$$

سرعت ماهواره با جذر شعاع دوران (فاصله از مرکز زمین) نسبت عکس دارد، پس:

$$\frac{v_A}{v_B} = \sqrt{\frac{r_B}{r_A}} = \sqrt{\frac{12650 + 6370}{6310 + 6370}} = \sqrt{\frac{3}{2}}$$

$$K = \frac{1}{2}mv^2 \Rightarrow \frac{K_A}{K_B} = \frac{m_A}{m_B} \times \left(\frac{v_A}{v_B}\right)^2 = \frac{1}{2} \times \frac{3}{2} = \frac{3}{4}$$

تنها نیروی مرکزگرا برای شخص، نیروی اصطکاک ایستایی است. اگر سرعت از این مقدار بیشتر شود، اصطکاک نمی‌تواند نیروی مرکزگرای لازم را تأمین کند؛ لذا شخص از مسیر دایره‌ای خارج شده و خواهد لغزید.

$$f_{s_{\max}} = m \frac{v^2}{r} \Rightarrow \mu_s mg = m \frac{v^2}{r} \Rightarrow 0.5 \times 10 = \frac{v^2}{5} \Rightarrow v^2 = 25 \Rightarrow v = 5 \text{ m/s}$$

گزینه ۲ پاسخ تست است، زیرا با افزایش سرعت، امکان ریختن آب کمتر می‌شود:

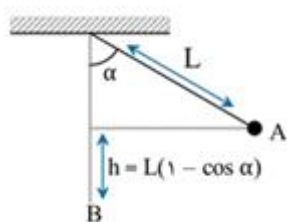

$$N + mg = \frac{mv^2}{R}$$

با افزایش سرعت N افزایش می‌یابد،

در صورتی که اگر کاهش سرعت داشته باشیم و به کمتر از \sqrt{Rg} برسانیم، شعاع چرخش آب کاهش یافته و آب می‌ریزد.

بیشترین کشش نخ وقتی که گلوله در پایین‌ترین نقطه برسد (چرا؟)، باتوجه به اینکه اصطکاک و مقاومت هوا از سرعت می‌کاهد، پس بیشترین کشش نخ در صورتی است که انرژی تلف نشود. قانون بقای انرژی را می‌نویسیم:

$$E_A = E_B \Rightarrow mgh = \frac{1}{2}mV^2$$

$$mgL(1 - \cos \alpha) = \frac{1}{2}mV^2 \Rightarrow V^2 = g$$

$$\text{در نقطه } B: T - mg = \frac{mV^2}{R} \Rightarrow T = mg + \frac{m \times g}{1} = 2mg$$

ابتدا بزرگی شتاب ذره را به دست می‌آوریم، سپس باتوجه به رابطه $a = \frac{v^2}{r}$ در حرکت دایره‌ای یکنواخت داریم:

$$\vec{a} = 3\vec{i} + 4\vec{j} \Rightarrow |\vec{a}| = \sqrt{(3)^2 + (4)^2} = 5 \text{ m/s}^2$$

$$|\vec{a}| = \frac{v^2}{r} \Rightarrow 5 = \frac{v^2}{2} \Rightarrow v = \sqrt{10} \text{ m/s}$$

گام اول

الف) حرکت دایره‌ای یکنواخت با شعاع $r = 2 \text{ mm} = 2 \times 10^{-3} \text{ m}$ $\leftarrow 2 \text{ mm}$
 ب) بزرگی نیروی مغناطیسی وارد بر ذره $N = 3/2 \times 10^{-16} \leftarrow 3/2 \times 10^{-16} \text{ N}$ مغناطیسی F

گام دوم

با استفاده از روابط $F = \frac{mv^2}{r}$ و $K = \frac{1}{2}mv^2$ ، انرژی جنبشی ذره را محاسبه می‌کنیم؛ ازطرفی می‌دانیم تنها نیروی وارد بر ذره، نیروی مغناطیسی است؛ پس داریم:

$$F_{\text{مغناطیسی}} = F_{\text{مرکزگرا}} \Rightarrow \frac{mv^2}{r} = 3/2 \times 10^{-16} \Rightarrow \frac{mv^2}{2 \times 10^{-3}} = 3/2 \times 10^{-16} \Rightarrow mv^2 = 6/4 \times 10^{-19} \quad (*)$$

$$K = \frac{1}{2}mv^2 \stackrel{(*)}{=} \frac{1}{2} \times 6/4 \times 10^{-19} = 3/2 \times 10^{-19} \text{ J} \xrightarrow[n=1]{e=1/6 \times 10^{-19} \text{ C}} K = \frac{3/2 \times 10^{-19}}{1/6 \times 10^{-19}} = 2 \text{ eV}$$

شتاب مرکزگرای ماهواره، همان شتاب گرانش (g) است.

$$g = \frac{GM}{r^2} = \frac{GM}{(R_e + h)^2}$$

در سطح زمین $g = 10 \text{ m/s}^2$ و ما می‌خواهیم مقدار g در فاصله $\frac{1}{5}R_e$ از سطح زمین را به دست آوریم.

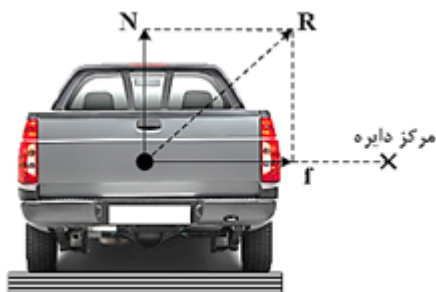
$$\frac{g'}{g} = \left(\frac{r}{r'}\right)^2 \Rightarrow \frac{g'}{10} = \left(\frac{R_e}{R_e + \frac{1}{5}R_e}\right)^2 \Rightarrow g' = \frac{25}{36} \times 10 = \frac{250}{36} \simeq 7 \text{ m/s}^2$$

نیروی مرکزگرا، اصطکاک عرضی است که سطح جاده بر لاستیک‌ها وارد می‌کند.

$$f = \frac{mV^2}{R} = \frac{1500 \times 30^2}{90} = 15000N$$

$$N - mg = 0 \Rightarrow N = mg \Rightarrow N = 15000N$$

$$R = \sqrt{N^2 + f^2} = 15\sqrt{2} \times 10^3 N$$

در پیچ افقی، نیروی مرکزگرا اصطکاک است.

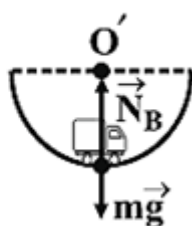
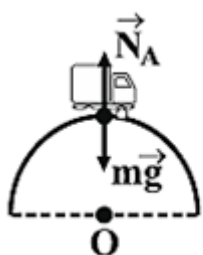
$$f = \frac{mv^2}{R}, f \leq \mu N \Rightarrow \frac{mv^2}{R} \leq \mu mg \Rightarrow v^2 \leq \mu Rg \Rightarrow \frac{v^2}{Rg} \leq \mu \Rightarrow v_{\max}^2 = \mu Rg$$

μ عوض نشده اما R عوض شده است.

$$\text{حالت اول: } 20^2 = 60\mu g \Rightarrow \mu g = \frac{20^2}{60}$$

$$\text{حالت دوم: } \mu g = \frac{v^2}{90} \Rightarrow v^2 = \frac{20^2}{60} \times 90 = \frac{3}{2} \times 20^2 = 600 \Rightarrow v = 10\sqrt{6} \text{ m/s}$$

واکنش نیروی وارد از طرف کامیون بر تکیه‌گاه (پل) همان N است. نیروهایی که در هریک از نقطه‌های A و B بر کامیون وارد می‌شود را رسم می‌کنیم و سپس قانون دوم نیوتون را برای هر نقطه نوشته و N_A و N_B را به دست می‌آوریم و نسبت آنها را حساب می‌کنیم.

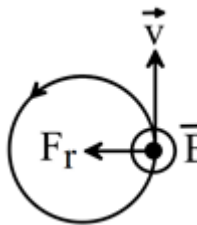

$$mg - N_A = m \frac{v^2}{R} \Rightarrow N_A = m(g - \frac{v^2}{R})$$

$$N_B - mg = m \frac{v^2}{R} \Rightarrow N_B = m(g + \frac{v^2}{R})$$

$$\frac{N_A}{N_B} = \frac{m(g - \frac{v^2}{R})}{m(g + \frac{v^2}{R})} \xrightarrow{v=20 \text{ m/s}, R=100 \text{ m}} \frac{N_A}{N_B} = \frac{10 - \frac{400}{100}}{10 + \frac{400}{100}} \Rightarrow \frac{N_A}{N_B} = \frac{6}{14} \Rightarrow \frac{N_A}{N_B} = \frac{3}{7}$$

باتوجه به جهت نیروی مرکزگرای وارد بر ذره که به سمت مرکز دایره است و با استفاده از قاعده دست راست جهت سرعت ذره منفی را تعیین می‌کنیم، باتوجه به جهت سرعت، ذره به صورت پادساعت‌گرد در مسیر دایره‌ای حرکت می‌کند. نیروی مرکزگرای وارد بر ذره همان نیروی مغناطیسی وارد بر ذره است.

$$F_B = F_r \frac{F_r = \frac{mv^2}{R}}{F_B = |q|vB \sin \theta} \rightarrow |q|vB \sin \theta = \frac{mv^2}{R}$$

$$v = \frac{|q|BR \sin \theta}{m} \quad \theta = 90^\circ, |q| = 2mC = 2 \times 10^{-3} C, B = 10^{-2} T, G = 0.1 T$$

$$m = 1mg = 1 \times 10^{-6} kg, R = 6 cm = 6 \times 10^{-2} m$$

$$v = \frac{2 \times 10^{-3} \times 0.1 \times 6 \times 10^{-2} \times 1}{1 \times 10^{-6}} = 12 m/s \quad \frac{a = \frac{v^2}{R}}{R = 6 \times 10^{-2} m} \rightarrow a = \frac{12^2}{6 \times 10^{-2}} \Rightarrow a = 240 m/s^2$$

نیروی مرکزگرای ماهواره همان وزن آن است.

$$m \frac{v^2}{r} = G \frac{mM_e}{r^2} \Rightarrow v = \sqrt{\frac{GM_e}{r}} \Rightarrow \frac{v_2}{v_1} = \sqrt{\frac{r_1}{r_2}}$$

$$\frac{v_2}{v_1} = \sqrt{\frac{R_e + h_1}{R_e + h_2}} = \sqrt{\frac{R_e + R_e}{R_e + 3R_e}} = \sqrt{\frac{2}{4}} = \frac{\sqrt{2}}{2}$$

$$\frac{GMm}{r^2} = m \frac{V^2}{r} \Rightarrow V = \sqrt{\frac{GM}{r}} \Rightarrow \frac{V_2}{V_1} = \sqrt{\frac{r_1}{r_2}} = \sqrt{\frac{R_e + \frac{1}{6}R_e}{R_e + \frac{1}{12}R_e}} = \sqrt{\frac{\frac{7}{6}}{\frac{13}{12}}} = \sqrt{\frac{14}{13}}$$